

Sociálne partnerstvo: Inštitúcia, stratégia, vízia

MONIKA ČAMBÁLIKOVÁ

Obsah

- Sociálne partnerstvo

- Sociálne partnerstvo ako životný názor

- Sociálne partnerstvo ako spôsob riešenia vzťahov, prevencie a regulácie záujmových konfliktov

- Sociálne partnerstvo ako prostriedok účasti na procesoch spolurozhodovania a kontrole moci

- Kritika sociálneho partnerstva

- Klasicko-liberálny typ kritiky

- Marxistický typ kritiky

- Štátový typ kritiky

- „Demokratický“ typ kritiky

- Reformistický typ kritiky

- Historické a teoretické korene sociálneho partnerstva

- Kresťanské sociálne učenie

- Korporativizmus

- Neokorporativizmus

- Sociálne partnerstvo a štát

- Sprostredkovanie a spoluúčasť organizovaných záujmov postsocialistických podmienkach

- Klasická (participatívna) a/alebo nová teória demokracie

- Sociálne partnerstvo a sociálne občianstvo

- Sociálny dialóg, kolektívne vyjednávanie a trendy súčasnosti.

- Dôsledok súčasných trendov: oslabovanie „tradičných“ aktérov sociálneho partnerstva

- „Nové“ sociálne partnerstvo? Regionálny a európsky sociálny dialóg

- Sociálne partnerstvo a sociálny dialóg v Slovenskej republike

- Slovenské odbory v procese postsocialistickej transformácie

- Odbory v procese globalizácie a integrácie

- Sociálny partner, sociálne partnerstvo a sociálny dialóg v Európskej únii

- Úroveň sociálneho dialógu v EÚ

- Výsledky medziodvetvového (medzisektorového) sociálneho dialógu v EÚ

- Oblasti sociálneho dialógu v EÚ

Táto práca je venovaná sociálnemu partnerstvu ako špecifickej inštitúcii, stratégii a vízii. Analyzuje sociálne partnerstvo ako inštitúciu a súčasne stratégiu, ktorá umožňuje sociálnym partnerom podieľať sa na rozhodovaní a kontrole od úrovne podniku až po celospoločenskú úroveň. Súčasne predstavuje sociálne partnerstvo ako inštitúciu a špecifickú stratégiu riešenia zamestnanecko-zamestnávateľských vzťahov, vrátane prevencie a regulácie ich vzájomných konfliktov.

Stručne poukazuje na vybrané teoretické a historické korene sociálneho partnerstva. Naznačuje historické, teoretické a praktické súvislosti korporativizmu a neokorporativizmu. Približuje princípy sociálneho partnerstva aj v kontexte kresťanského sociálneho učenia a sociálnej náuky cirkvi. Zdôrazňuje spätosť a súvislosti medzi sociálnym partnerstvom, sociálnym občianstvom a sociálnym štátom.

Formy realizácie sociálneho partnerstva sú v rozličných krajinách poznamenané historickým vývojom, tradíciou, aktuálnou podobou ekonomického, politického i právneho systému. Vo všeobecnosti sa idea sociálneho partnerstva realizuje najmä prostredníctvom kolektívneho vyjednávania.

Vo všeobecnosti sa aj v súvislosti so sociálnym partnerstvom stále viac dostáva do popredia problematika spolurozhodovania a foriem participácie na riadení. Vplyvom demokratizácie spoločnosti a osobitne s rozvojom občianskej spoločnosti silnie tiež multilaterálny sociálny dialóg, ktorý preniká do všetkých oblastí spoločenského života od mikroštruktúr až po makroúroveň spoločenského systému a inštitucionalizuje tu občiansku participáciu.

V budúcnosti treba v súvislosti s rozvojom štruktúr občianskej participácie, vrátane už existujúcich inštitúcií sociálneho partnerstva rátať nielen s rastúcim tlakom na posilnenie svojich pozícií zo strany už zapojených aktérov, ale tiež s tým, že sa do týchto štruktúr budú chcieť zapojiť aj iní. Efektívny a demokratický sociálny dialóg (partnerstvo) musí byť otvorený všetkým relevantným aktérom a musí zahŕňať ich špecifické kompetencie.

Cena: 3, 40 €

ISBN: 978-80-89267-13-2

Rok vydania 2008